

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 889)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 112

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:545

Nordens Evangelister.

- 1 |GSV:320 Der throned en Keiser i *Englehjem*¹,
Den *Fromme* han kaldtes paa Jorden,
Han spurgde blandt Bisper og Provster: hvem
Vil fare med *Kongen* fra *Norden*,
At staae for hans Tro, endnu spæd, paa Vagt,
Bekræfte ham ret i hans Daabes Pagt?
- 2 Der var ingen Bisp eller Provst saa from,
Han vilde til *Dannemark* fare,
At bringe med *Daaben* os *Christendom*,
Og tage paa Konningen vare,
At ikke han skulde, naar Røsten tav,
Undfalde tilbage i Hedenskab.
- 3 Der var kun en *Munk* i en Klostervraa,
Som Frelseren elsked saa saare,
At han i sit Bryst havde Mod derpaa,

Og dog kun med Suk og med Taare,
Thi Spotterne sagde: den *Broders* Lyst
Er Systre at møde paa Hedningkyst.

4 |**GSV:321**Han sad i en Vingaard den lange Dag,
Han læste, han bad og han sukked,
Jo meer han betænkde den svare Sag,
Desmere han græd, saa det klukked,
|A:546Alene i Ørken, som før Guds Søn,
Han skælvende læste vor Herres Bøn.

5 Da kom der en *Broder* af fornem Byrd,
Og spurgde med høviske Lader:
Gaaer virkelig du til de vilde Dyr
Som Tydskhed og Christendom hader,
Til *Nordiske* Bjørne paa Nordens Iis,
Til Hundene *Danske* med Glubskheds Pris?

6 Den Fromme ham svared: min ømme Byld
Du rører, som ei dig mon rage,
De spurgde mig, om jeg for *Jesu* Skyld
Den Byrde mig vilde paatage,
Hvor kunde jeg sige min *Frelser Nei!*
Han styrke mit Hjerte paa Korsets Vei!

7 Da sagde den *Broder* af Kongeblood:
Det vil jeg dig aldrig formene,
Men har paa den Korsvei endnu du Mod,
Da ei du skal fare alene,
Til *Sørøver-Kysten*, min Sjæl til Gavn,
Jeg trolig dig følger i *Jesu Navn*².

8 See, da blev der Gammen i Graadens Dal,
To Venner, de mødte hverandre,
Og da blev der Glæde i Himlens Sal,
To Engle fik Lyst til at vandre,
|A:547De dalede ned til den mørke Jord
Og svævede med til det kolde Nord.

9 |**GSV:322**Med *Æsger* og *Ødbert*³, de Venner to,
Som aldrig forglemmes i Himlen,
I *Norden* indvandred den *Christne Tro*,
Udlændig i Hedninge-Vrimlen,
I *Venskab* den giæstede os med *Fred*,
Den blomstre i *broderlig Kiærlighed!*

- 10 De Venner, som bragde os Livets Ord,
Vel døde langt meer end de skulde,
Thi føle de maatte, forglemt i *Nord*,
At her var en bidende Kulde,
Men begge Guds Engle, som kom med dem,
De fandt dog i Norden et lønligt Hjem.
- 11 End Fadder de staae ved hver Barnedaab,
Hvor *Troen* i Løndom de finde,
Den Ene sig kalder med Æren *Haab*,
Den Anden med Længselen *Minde*,
Om Herren, som tidlig tilhimmels foer
Og kommer kun sildig igien til Jord.
- 12 De samme Guds Engle i Norden nu
Os *Æsger* og *Ødbert* opvække,
Thi rinder paa Marken os født ihu
Trods Glemselen Navnene begge,
Og over os toner den Englesang
Som Vennerne trøsted paa mødig Gang!
- 13 “Gud, som paa den hellige *Pindsefest*
Lod *Kongen* af *Norden* gienføde,
Han lade nu ogsaa hos *Nordens Præst*
Af *Pindseild* Tungen opløde,
Saa Munden kan tale, som Aanden vil,
Saa Hjertet kan juble ved Englespil!”

N. F. S. Grundtvig.

1

Ingelheim ved *Maintz*, hvor Keiser *Ludvig* den *Fromme* opholdt sig,
da den *Danske* Kong *Harald* Klak blev døbt hos ham Aar 826.

2

Ansgars Levnet paa Dansk S. 17.

3

Den *Danske* Udtale af *Ansgar* og *Autbert*